

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

בפני כבוד הרשמת הבכירה נעמה פרס

שלמה עדני ת"ז XXXXXXXXXX

התובע

נגד

גוליבר תיירות בע"מ ח"פ 513063404

הנתבעת

פסק דין

1 לפני תביעה כספית, בגדרה עותר התובע, לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק, בסכום של 32,000 ₪, בגין
2 משלוח 32 דברי פרסומת לכתובת הדואר האלקטרוני שלו, ללא הסכמתו, ובניגוד להוראת סעיף
3 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
4

רקע עובדתי ודיוני

5
6 1. התובע הינו הבעלים ו/או המחזיק ו/או המשתמש בכתובת דואר אלקטרוני
7 xxxxx@walla.co.il ובהתאמה xxxxx@walla.com (להלן, לפי העניין: "הדואר
8 האלקטרוני"). הנתבעת היא חברת תיירות הרשומה כדין בישראל.
9

10 2. בשנת 2010 נרשם התובע לאתר הנתבעת לקבלת דיוור ישיר לכתובת הדואר האלקטרוני
11 xxxxx@walla.com.
12

13 3. ביום 4.4.19, לאחר תשע שנים בהן התובע קיבל דיוורים ישירים מהנתבעת, פנה התובע
14 לנתבעת, לראשונה, בבקשה להפסיק לשלוח לו הודעות פרסומיות ולהסיר את שמו ואת כתובת
15 הדואר האלקטרוני שלו מרשימת התפוצה. אין מחלוקת, כי בקשת ההסרה של התובע מיום 4.4.19,
16 בוצעה באמצעות מייל xxxxx@walla.co.il, שהינו מייל "השב" על גבי הודעת פרסומת ששלחה
17 הנתבעת לתובע ביום 30.3.19.
18

19 4. ביום 4.4.19 השיב נציג הנתבעת לתובע באמצעות הדואר האלקטרוני xxxxx@walla.co.il
20 כי כתובת הדואר האלקטרוני אותה הוא מבקש להסיר, המסתיימת ב-co.il, לא מופיעה ברשימת
21 התפוצה של הנתבעת, וככל שיש לתובע כתובות דואר אלקטרוני אחרות, אותן הוא מבקש להסיר,
22 שישלח אותן והדבר יטופל בהקדם.
23

24 5. התובע לא השיב למייל הנתבעת ולא עדכן אותה על כתובת דואר אלקטרוני נוספת, עד ליום
25 6.12.19.

בית משפט השלום ברחובות

תאז"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

6. אין חולק, כי החל מיום 7.4.19 ועד ליום 10.6.19 שיגרה הנתבעת לתובע 32 הודעות פרסומיות לכתובת הדואר האלקטרוני עמה נרשם התובע לשירותיה (xxxxx@walla.com).

7. ביום 6.12.19 פנה התובע לנתבעת וביקש להסירו מרשימת התפוצה שלה, בצינו את שתי כתובות הדואר האלקטרוני שלו, כדלקמן: xxxxx@walla.co.il xxxxx@walla.com.

8. אין מחלוקת, כי ביום 6.12.19 הסירה הנתבעת את שתי כתובות הדואר האלקטרוני בהן נקב התובע בפנייתו מיום 6.12.19 מרשימת התפוצה, וכי מאז ועד היום, התובע לא קיבל הודעות פרסומיות מהנתבעת. וזה נוסח מכתב המענה של הנתבעת לתובע, מיום 6.12.19:

"אנו מודים לך על פנייתך.

בהמשך לבקשתך, כתובת הדואר האלקטרוני שלך (xxxxx@walla.co.il) הוסרה מרשימת התפוצה שלנו.

חשוב לציין, במידה ויש לך מספר כתובות מייל ברשומות שלנו, עליך להסיר כל אחת בנפרד. אנו מתנצלים על חוסר הנוחות שנגרמה לך.

בברכה,

צוות שירות לקוחות גוליבר".

9. ביום 22.1.23 התקיים דיון הוכחות, במסגרתו העידו לפני, התובע ושני עדי הנתבעת (מר אלדד ינאי, מנהל תפעול ושירות לקוחות בנתבעת ומר זיו רוזן, מנכ"ל קבוצת גוליבר). אציין, כי בזמן עדותו של התובע, נכחו עדי הנתבעת באולם בית המשפט. בתום הדיון הגישו הצדדים סיכומי טענות בכתב. כעת הגיעה העת להכריע.

תמצית טענות התובע

10. התובע טוען, כי בקשת ההסרה מיום 4.4.19, אשר בוצעה במייל "השב", להודעת פרסומת מאת הנתבעת, הינה הודעת הסרה כדין, בהתאם לסעיף 30א(ד)(1) לחוק. לפיכך, ממשיך וטוען התובע, כי שיגור 32 הודעות פרסומת על ידי הנתבעת לאחר מכן, נעשה שלא בהסכמתו, ותוך הפרת הוראות החוק, באופן המקים לו זכאות לקבלת פיצוי, אותו הוא מעמיד על הרף המקסימלי (סכום של 1,000 ₪, בגין כל הודעה פרסומית).

11. התובע מוסיף וטוען, כי יש לדחות את טענת הנתבעת לפיה, רובצת עליו האחריות להעביר לה את כתובת הדואר האלקטרוני ממנה הוא מבקש להיות מוסר. לטענת התובע, לשון החוק אינה מטילה עליו חובה כזו. התובע מדגיש ומחדד, כי הוא זה שפעל בהתאם להוראות החוק, עת שלח לנתבעת מייל "השב" להסירו מרשימת התפוצה, באותה הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת ולפי בחירתו, ואילו הנתבעת לא פעלה בהתאם להוראות החוק ולא הסירה אותו מרשימת התפוצה, אלא שלחה אליו לאחר מכן, עשרות דברי פרסומת שלא כדין.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

12. התובע סבור, כי חלה על הנתבעת חובה להסיר את כל כתובות הדואר האלקטרוני שלו המופיעות ברשימת התפוצה שלה, כדי לעמוד בהוראות החוק. מצופה מהנתבעת לערוך בדיקה מחשובית קצרה, כדי לאתר את כתובות הדואר האלקטרוני המשויכות אל התובע ולהסירן באופן מוחלט מרשימת התפוצה.

13. התובע עותר לדחיית טענת הנתבעת, לפיה, במכתב המענה שלה אליו, מיום 6.12.19, נפלה טעות קולמוס, עת צוין בו, כי כתובת הדואר האלקטרוני של התובע, המסתיימת ב- co.il, הוסרה מרשימת התפוצה שלה. לטענת התובע, מדובר בטענה חסרת תום לב, אשר לא הוכחה כדבעי, באמצעות חוות דעת מומחה או באמצעות הנציג מר שי לוי, מי שטיפל בבקשת ההסרה של התובע.

14. לבסוף, מפנה התובע לפסק הדין בתאד"מ (שלום-בת ים) 21-10-17570 שלו נ' גוליבר תיירות בע"מ, ניתן ביום 5.4.22 (להלן: "**פסק הדין בעניין שלו**") בגדרו חויבה הנתבעת לפצות את התובעת שם, בפיצוי בסכום של 23,400 ₪, בגין הפרת הוראות החוק. התובע טוען, כי אזכור את פסק הדין בעניין שלו, כדי להראות, כי נציגי הנתבעת ידעו בפועל על כך שבתיבת הדואר האלקטרוני של "walla" יש שתי סיומות, com ו- co.il, וכי כל מייל שנשלח לסיומת com מגיע גם לתיבת הדואר עם הסיומת co.il, ולהיפך. חרף האמור, כך הטענה, העידו נציגי הנתבעת בדיון ההוכחות בתובענה, כי לא זכור להם מקרה נוסף של לקוח הנתבעת, בו עלה עניין תיבת הדואר האלקטרוני של walla הכוללת שתי סיומות, כאשר משלוח מייל לאחת הסיומות, מביא לקבלתו גם בתיבת הדואר בעלת הסיומת האחרת.

תמצית טענות הנתבעת

15. הנתבעת סבורה, כי דין התביעה להידחות. ראשית, הנתבעת גורסת, כי האחראיות מוטלת על התובע (הנמען) להעביר את כתובת הדואר האלקטרוני ממנה הוא רוצה להיות מוסר ואין זו אחריות שלה, כל שכן, כאשר מדובר בשתי כתובות שונות, שניתן לשלוח אליהן מייל נפרד. שנית, הנתבעת טוענת, כי אין לקבל את טענת התובע, כי יש לו כתובת דואר אלקטרוני אחת, בעלת שתי סיומות. טענה זו אינה נכונה שכן התובע נרשם בכתובת אחת וביקש הסרה מכתובת אחרת. הנתבעת סבורה, כי השכילה להוכיח כי מדובר בשתי כתובות עצמאיות ומנגד, התובע לא הציג חוות דעת מקצועית התומכת בהיתכנות טענתו כי מדובר בכתובת דואר אלקטרוני אחת. שלישית, התובע לא הוכיח כי הנתבעת פעלה בניגוד להוראות החוק. הנתבעת טוענת, כי כל ההודעות הפרסומיות שנשלחו לתובע, נעשו מכתובת הדואר האלקטרוני של התובע המסתיימת ב- com, עמה נרשם התובע לאתר הנתבעת. לפיכך, הדעת נותנת, כי הנתבעת אינה אחראית להסרת התובע מכתובות אחרות מבלי שהוא מעלה זאת בפניה באופן ברור. לטענת הנתבעת, המחוקק לא דורש ממפרסם להתחקות אחר כל כתובות הדואר האלקטרוני של לקוח.

בית משפט השלום ברחובות

תאז"מ 22-02-27857-02 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

1 משקבע המחוקק בסעיף 30א(ד)(1) לחוק, כי ההסרה תיעשה בדרך בה שוגר דבר הפרסומת, הרי
2 שקבע סטנדרט ברור שההסרה תיעשה לאותה כתובת דואר אלקטרוני בה נעשה הרישום. רביעית,
3 התובע הגיש את התביעה בחוסר תום לב. התובע ידע שהבעיה מול walla ובחר בכוונה שלא לפנות
4 ולסדר זאת או לכל הפחות לענות למייל התשובה לבקשתו, בו הבהירה הנתבעת שכתובת הדואר
5 האלקטרוני ממנה ביקש התובע להסירו אינה נמצאת במאגר וכי עליו לבדוק אם קיימת כתובת
6 אחרת.

דיון ומסקנות

9 16. דין התביעה להתקבל בחלקה. אנמק בקצרה.

האם התובע שיגר לנתבעת את הודעת ההסרה בהתאם להוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק?

10
11 17. אני סבורה, כי התובע עמד בחובתו החוקית ושלח לנתבעת את הודעת ההסרה כדין. התובע
12 שלח לנתבעת ביום 4.4.19, מייל "השב" כפי שהוא נדרש לפעול, בהתאם להוראת סעיף 30א(ד)(1)
13 סיפא לחוק. לכן, היה על הנתבעת להסיר אותו תוך זמן סביר מרשימת התפוצה. הוראת סעיף
14 30א(ד)(1) לחוק, מורה, כהאי לישנא:

15
16
17 **"הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על**
18 **סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על**
19 **סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל**
20 **שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום,**
21 **למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר**
22 **הפרסומת, לפי בחירת הנמען."**
23

24
25
26 18. מחומר הראיות שהובא לפני עולה, לכאורה, כי הודעת הפרסומת ששלחה הנתבעת לתובע,
27 ביום 30.3.19, על גביה נשלחה ביום 4.4.19 הודעת ההסרה, נשלחה לכתובת הדואר האלקטרוני
28 xxxxx@walla.co.il. הנתבעת לא השכילה לסתור את האמור. צילום ההודעה הפרסומית מיום
29 30.3.19, אשר צורף כנספח 1 לכתב ההגנה, הינו קטוע ולא ניתן ללמוד ממנו, לאיזה כתובת דואר
30 אלקטרוני הוא נשלח. אכן, צודקת הנתבעת בטיעונה, כי כל ההודעות הפרסומיות מיום 7.4.19 ועד
31 ליום 10.6.19 נשלחו לכתובת הדואר האלקטרוני המסתיימת בסיומת com, היא הכתובת בה נרשם
32 התובע לאתר הנתבעת. ברם, לא ניתן לדעת, האם גם הודעת הפרסומת מיום 30.3.19, על גביה
33 נשלחה הודעת ההסרה מיום 4.4.19, נשלחה אף היא לכתובת הדואר האלקטרוני המסתיימת
34 בסיומת com, אם לאו. ניתן לראות בבירור, כי המייל החוזר מיום 4.4.19 נעשה על גבי הודעת
35 פרסומת מיום 30.3.19 מאת הנתבעת. דהיינו, המייל החוזר שוגר באותה הדרך בה שוגרה הודעת
36 הפרסומת, כנדרש לפי הסיפא של הוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק, הקובעת: **"...הודעת הסירוב תינתן**
37 **בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען."**

בית משפט השלום ברחובות

תאז"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

1 נקל לראות, כי המייל החוזר מיום 4.4.19, נשלח מכתובת דואר אלקטרוני המסתיימת בסיומת
2 co.il, נתון עובדה המחייב לקבוע, בהיעדר כל ראיה אחרת לסתור, כי הודעת הפרסומת שוגרה אף
3 היא, לכאורה, מכתובת הדואר המסתיימת ב-co.il.
4
5 19. יוצא אפוא, כי התובע פעל בתום לב ושלח את הודעת הסירוב בדרך בה שוגרה הודעת
6 הפרסומת. ככל שהנתבעת סבורה, כי ישנה בעיה בתיבת הדואר האלקטרוני של walla, הכוללת
7 שתי סיומות (com ו-co.il) באופן המאפשר לבעל תיבת הדואר לקבל מיילים הנשלחים מסיומת
8 אחת, גם בתיבת הדואר בעלת הסיומת האחרת, כפי שככל הנראה אירע במקרה שלפני (הנתבעת
9 סבורה כי הודעת הפרסומת מיום 30.3.19, נשלחה לכתובת הדואר האלקטרוני בסיומת com, אך
10 התובע ראה אותה בתיבת הדואר המסתיימת ב-co.il ושלח מייל חוזר), **היה על הנתבעת לשגר**
11 **הודעת צד שלישי ל-walla ולדרוש ממנה לשפותה, באופן מלא או חלקי, בכל פיצוי בו תחויב כלפי**
12 **התובע, בגין הפרת הוראות החוק. למצער, היה על הנתבעת להזמין למתן עדות נציג מוסמך מחברת**
13 **walla אשר ישפוך אור על שאלת העובדה שבמחלוקת.**
14
15 20. לא זו אף זו, מהראיות שהונחו לפני, אני למדה, כי כתובת הדואר האלקטרוני של התובע ב-
16 walla המסתיימת ב-co.il, הייתה ידועה לנתבעת, והייתה חלק מרשימת התפוצה אצלה. די לעיין
17 במכתב הנתבעת מיום 6.12.19, כדי ללמוד, שחור על גבי לבן, על כך. הנתבעת ניסתה בגדרי ההליך
18 לכפור בהודאתה שלה בגדרי המכתב מיום 6.12.19, ולפיה כתובת הדואר של התובע המסתיימת ב-
19 co.il הינה חלק מרשימת התפוצה שלה, בציינה כי מדובר בטעות קולמוס במענה שנשלח לתובע.
20 לטענת הנתבעת, הנציג מר שי לוי, העתיק, בטעות, כמקובל בשגרה, את כתובת המייל ממנה שלח
21 התובע את הבקשה, וזאת ללא קשר לפעולה שביצע. אין בידי לקבל את הטענה. ראשית, מדובר
22 בטענה שהועלתה לראשונה במסגרת דיון ההוכחות, בלא שבא זכרה, במפורש או במשתמע, בכתב
23 ההגנה. התובע התנגד להעלאת הטענה בעת הדיון, בהיותה הרחבת חזית ובבחינת טענה כבושה
24 אשר משקלה ממילא מועט, ולטעמי, יש לקבל את התנגדותו. שנית, הטענה לא הוכחה באמצעות
25 מומחה מהתחום הטכני או באמצעות נציג מערכות מחשוב בנתבעת, אשר יעידו על אופן הכנת
26 הודעת ההסרה (האם יש צורך בהעתקה של כתובת המייל של הלקוח או שהדבר מבוצע באופן
27 אוטומטי). ויוטעם: הנתבעת אף לא טרחה לזמן למתן עדות את העובד מטעמה, העונה לשם מר שי
28 לוי, אשר טיפל בהודעת ההסרה של התובע, ועניין זה פועל לחובתה. בנדון זה העיד מר אלדד ינאי,
29 נציג הנתבעת, **עדות שכולה מפי השמועה, ממנה שומה עלי להתעלם, כך (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות**
30 **4-5): "הוא לא היה ברשימה, אבל כשהעובד עשה דאבל קליק על הטמפלייט הוא פשוט עשה**
31 **העתק הדבק, ולראייה לא קיבל מאתנו שום מייל ל CO.IL אף פעם".**

בית משפט השלום ברחובות

תאז"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

1 בהמשך החקירה, השיב מר אלדד ינאי לשאלה, מדוע הנתבעת לא הסירה את שתי כתובות הדואר
2 האלקטרוני של התובע, ותשובתו הייתה זו (עמ' 9 לפרוטוקול, שורה 13): "זו טעות של העובד שי.
3 הוא בפועל הסיר רק את ה-COM".

4
5 הלכה ידועה ומושרשת היא, כי אי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת הנחה, כי אילו הושמע העד היה
6 בכך כדי לתמוך בגרסת היריב וכי הסיבה לאי הבאתו הינה החשש של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו
7 לחקירה שכנגד. בענייננו, הנתבעת לא נתנה צידוק כלשהו או הסבר מניח את הדעת מדוע לא זימנה
8 למתן עדות את מר שי לוי. טענת הנתבעת, כי מר לוי אינו עובד עוד בשורותיה, לא נתמכה בתצהיר,
9 ואין באמור ככל שהוא נכון, כדי למנוע את זימונו של העד למתן עדות מטעמה, באמצעות בית
10 המשפט. הימנעותה של הנתבעת מזימונו של מר שי לוי למתן עדות, כאשר עדותו לפי תכתיב השכל
11 הישר עשויה הייתה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק גרסת התובע.

12
13 21. במוסגר אציין, כי בהתאם לעדותו של מר אלדד ינאי נציג הנתבעת, מאז המקרה של התובע,
14 במקרים בהם לקוח בעל כתובת דואר אלקטרוני ב walla, מבקש לחדול מקבלת דברי פרסומת,
15 הנתבעת פועלת להסרתו באופן גורף משתי הסיימות של כתובת הדואר (com ו-co.il). וכה העיד
16 מר ינאי (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 24-25): "אני אגיד מה היה עד המקרה הזה- היינו שולחים
17 ללקוחות מייל חוזר, מהמקרה הזה התחלנו להסיר גם וגם למרות שאנחנו לא מחויבים לפי חוק".
18 התנהלות זו של הנתבעת, מלמדת על לקיחת אחריות מצדה בדיעבד, על מנת שלא תימצא כמי
19 שמפרה את הוראות החוק.

20
21 22. לאור קביעותיי שלעיל, ומשהנתבעת בחרה שלא להגיש כנגד חברת walla הודעה לצד שלישי
22 או למצער לזמן את נציג חברת walla למתן עדות בבית המשפט, אין לי צורך להידרש לסוגיית טיבה
23 של כתובת הדואר האלקטרוני של התובע: האם מדובר בכתובת דואר אחת, כפי טענת התובע או
24 שמא מדובר בשתי כתובות דואר נפרדות, כפי טענת הנתבעת. מהראיות עולה, באופן שאינו משתמע
25 לשתי פנים, כי התובע פעל בתום לב ובהתאם להוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק עת שלח לנתבעת את
26 הודעת הסירוב בדרך בה שוגרה אליו הודעת הפרסומת מיום 19.3.30. די בכך כדי לסתום את הגולל
27 על טענות הנתבעת בנדון זה, ולקבוע כי היא זו שהפרה את הוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק ולא התובע.

האם הנתבעת פעלה להסרת התובע מרשימת התפוצה שלה תוך זמן סביר?

28
29
30 23. מהראיות עולה, כי הנתבעת הסירה את התובע מרשימת התפוצה שלה, על ידי גריעת כתובת
31 הדואר שלו ב walla, בשתי הסיימות (com ו-co.il), רק ביום 6.12.19, דהיינו, שמונה חודשים
32 לאחר קבלת הודעת ההסרה. הדעת נותנת, כי פרק זמן בן שמונה חודשים לביצוע הסרת התובע
33 מרשימת התפוצה של הנתבעת, אינו סביר, ואין צורך להכביר במילים על כך.
34

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

שאלת גובה הפיצוי הראוי בראי נסיבות התובענה

24. ההלכה הפסוקה קובעת, כי לבית המשפט נתון שיקול דעת רחב בעת פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק, וזה תוך קיומה של תקרה של עד 1,000 ₪, לכל דבר פרסומת.

לעניין זה קובע סעיף 30א(1) לחוק, כדלקמן: "שוגר דבר פרסומת ביוזעין, בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

סעיף 30א(3) לחוק ממשיך וקובע כי: "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה";

ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, ניתן ביום 27.7.14, נפסק בפסקה י"ב לפסק הדין, כי:

"על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק - 1,000 ₪ - נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית".

ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים), ניתן ביום 4.8.14, מנה כבוד השופט פוגלמן (כתארו אז) בפסקה 10 לפסק הדין, את השיקולים אשר יש להביאם בחשבון, בעת פסיקת סכום הפיצוי הראוי, בגין כל הודעה פרסומית, כדלקמן:

"להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(1) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). ... סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו".

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

- 1 25. ומההלכה ליישומה. בענייננו ניתן לקבוע, כי הנתבעת לא עמדה בדרישות החוק וכי מדובר
2 בהיקף הפרה לא קטן מצדה (שיגור של 32 הודעות פרסומיות בפרק זמן בן שישה חודשים). מנגד,
3 מצאתי להידרש להתנהלות התובע, אשר שלא נתן הסבר מניח את הדעת, מדוע נמנע משליחת
4 כתובת המייל הנוספת של walla המסתיימת ב com, בזמן אמת, עת נשלחה אליו תשובת הנתבעת
5 מיום 4.4.19 אשר דרשה ממנו לעשות כן.
6
- 7 26. בשכלול הטענות, מזה ומזה, לא מצאתי כי התנהלות התובע באי מתן מענה למייל הנתבעת,
8 באשר לציון פוזיטיבי של כתובת הדואר האלקטרוני הנוספת שלו, עולה כדי חוסר תום לב קיצוני
9 ומובהק, השולל ממנו לחלוטין את הזכות לקבל פיצויים מהנתבעת, על פי החוק. אכן, ברע"א
10 4704/20 יונתן בן עמי נ' פייסבוק, ניתן ביום 9.2.21, נפסק, כי: "...הגם שנתונה לנמען הזכות לבחור
11 את אופן משלוח הודעת הסירוב, ברי כי השימוש בזכות זו – כשימוש בכל זכות משפטית – צריך
12 להעשות בתום-לב...". ובהמשך נקבע, לאמור: "כך בפרט לגבי תביעות ספאם, כאשר הסמכות
13 לפסיקת פיצויים לדוגמא, ממילא נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט".
14
- 15 27. בענייננו, העובדה שהתובע המתין שמונה חודשים תמימים, עד לצבירת 32 הודעות פרסומיות,
16 ורק לאחר קבלתן, פנה לנתבעת, ביום 6.12.19, בבקשה להסירו מרשימת התפוצה בכתובת הדואר
17 האלקטרוני ב walla הכוללת שתי סיומות (co.il-ו com) אינה ראויה ויש בה טעם לפגם. התובע
18 השתהה בפנייתו מיום 6.12.19 לנתבעת והתנהגות זו עולה כדי חוסר תום לב. חוסר תום לב זה אינו
19 קיצוני ואינו מאיין מעיקרה את זכות התובע לקבלת פיצויים לפי החוק, אלא מוביל להפחתת סכום
20 הפיצוי המגיע לו בגין כל הודעה והעמדתו על מחצית מהסכום המקסימלי (סך של 500 ₪ עבור כל
21 הודעה פרסומית במכפלת 32 הודעות ובסך הכל 16,000 ₪).
22
- 23 28. סיכום הדברים: לפי לשונו הברורה של החוק, ידו של התובע על העליונה בבחירה האם לשלוח
24 דואר אלקטרוני חוזר בדרך בה שוגר דבר הפרסומות, או הודעה נפרדת בכתב, ובו להביע את סירובו
25 לקבלת הודעות פרסומיות. משעשה כן התובע, פעלה הנתבעת שלא כדין עת ביקשה ממנו לאתר את
26 כתובתו הנוספת ולשלוח אותה אליה, כדי לצאת מרשימת התפוצה, קל וחומר כשהיו במאגריה כל
27 הפרטים הרלוונטיים על התובע על מנת לזהותו ולהסירו. בקשה זו של הנתבעת מאיינת את תכליתו
28 של סעיף 30א(ד1) לחוק לפיו, הבחירה בדרך משלוח הודעת ההסרה מצויה בידי התובע. מאותו
29 הרגע בו בחר התובע כיצד ישלח את הודעת הסירוב, בהתאם לקבוע בסעיף 30א(ד1) לחוק, הנטל
30 מוטל על הנתבעת להסירו, גם במחיר של שימוש בפרטיו של התובע כפי שנשמרו במערכת שלה
31 ובשים לב לכך שסוגיית שתי הסיומות בתיבת הדואר האלקטרוני של walla הייתה ידועה וגלויה
32 לנתבעת (ראו מכתב הנתבעת לתובע מיום 6.12.19, אשר תוכנו לא נסתר).
33

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 22-02-27857 עדני נ' גוליבר תיירות בע"מ

1 29, לפיכך, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצויים בסכום כולל של 16,000 ₪, בערכי יום
2 מתן פסק הדין. בנוסף, תישא הנתבעת באגרה כפי ששולמה (מחצית ראשונה ושנייה) ובשכר טרחת
3 עו"ד בסכום כולל של 6,000 ₪.

4

5 ניתן להגיש ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 60 יום ממועד קבלת פסק הדין.
6 המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים כמקובל.

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

ניתן היום, י"ז אב תשפ"ג, 04 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

ננמה פרס, רשמת בכירה

27

28